

Прокуратура України
ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА

вул. Михайлівська, 33, м. Херсон, 73025 факс: (0552) 42-04-26
e-mail: sekretariat@kherson.gp.gov.ua, web: www.kherson.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 04851120

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

10 березня 2023 року

Керівник Херсонської обласної прокуратури Гриценко Сергій Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42023230000000078 від 13.02.2023, за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278, 481 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Репілевському Едуарду Вікторовичу, 18.08.1963 року народження, громадянину України, уродженцю с. Воскресенка Новотроїцького району Херсонської області, депутату Херсонської обласної ради VIII скликання, який проживає за адресою: Херсонська область, Каховський район, с. Кам'янка, вул. Соборна, 16, ІПН 2324020354, паспорт громадянина України серії МО № 323920 від 13.05.1997,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто в колабораційній діяльності – добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

На підставі постанови Херсонської обласної територіальної виборчої комісії від 02.12.2020 № 46 «Про реєстрацію обраних депутатів Херсонської обласної ради» та рішення Херсонської обласної ради VIII скликання від 04.12.2020 № 1 «Про результати виборів та реєстрацію депутатів обласної ради VIII скликання» Репілевського Едуарда Вікторовича обрано депутатом Херсонської обласної ради.

Відповідно до ч. 2 ст. 49 Закону України «Про місцеве самоврядування» депутат представляє інтереси всієї територіальної громади, має всю повноту прав, що забезпечують його активну участь у діяльності ради та утворюваних нею органів, несе обов'язки перед виборцями, радою та її органами, виконує їх доручення.

За змістом п. 1 ч. 1 ст. 8 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» від 11.07.2002 № 93-IV (далі – Закон) депутат, здійснюючи депутатські повноваження, повинен керуватися загальнодержавними інтересами та інтересами територіальної громади чи виборців свого виборчого округу, від яких його обрано.

Пунктами 2 та 3 ч. 1 ст. 8 Закону передбачено, що депутат повинен не використовувати депутатський мандат в особистих інтересах чи в корисливих цілях, а повинен керуватися у своїй діяльності та поведінці загальновизнаними принципами порядності, честі і гідності.

Як депутат Херсонської обласної ради VIII скликання Репілевський Е.В. має повноваження і обов'язки та несе відповідальність за дотримання вказаних нормативних актів, зміст яких йому достовірно відомий.

Однак Репілевський Е.В., нехтуючи зазначеними вимогами законодавства, умисно надаючи допомогу країні-агресору, здійснював колабораційну діяльність за наступних обставин.

Так, згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи в порушення вимог п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року № 13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися

своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

Близько 5 години 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин

указаної території.

Указом Президента України № 341/2022 на часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указами від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-IX, та від 18 квітня 2022 року № 259/2022, затвердженим Законом України від 21 квітня 2022 року № 2212-IX), продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

15.08.2022 Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено строк дії воєнного стану в Україні строком на 90 діб.

У подальшому Указом Президента України № 757/2022 від 07.11.2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України № 2738-IX від 16.11.2022, продовжено строк дії воєнного стану в Україні строком з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

Указом Президента України № 58/2023 від 06.02.2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України № 2915 від 07.02.2023, продовжено строк дії воєнного стану в Україні строком з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб, який наразі діє.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України,

в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями ЗС РФ і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають у тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25 квітня 2022 року, затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75 зі змінами (наказ №280 від 30.11.2022).

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії РФ проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

При цьому Репілевський Е.В., достовірно знаючи про вищевказані обставини, з ідеологічних та корисливих мотивів, усвідомлюючи, що є депутатом Херсонської обласної ради VIII скликання, тобто повноважним представником українського народу в обласній раді, відповідальним перед ним, і покликаний виражати та захищати його інтереси, розумів, що основним його завданням є захист суспільних інтересів та інтересів своїх виборців, нівелюючи обов'язки депутата та нехтуючи присягою на вірність Україні та українському народу, свідомо поставив свої власні корисливі інтереси вище інтересів народу України, який став об'єктом збройної агресії з боку РФ.

З метою встановлення контролю на тимчасово окупованій території Херсонської області невстановлені особи з числа спецслужб, військових формувань Російської Федерації та окупаційної влади Херсонської області створили незаконний орган, так зване «міністерство сільського господарства та рибальства Херсонської області», що розташовувалось за адресою: м. Херсон, вул. Філатова, буд. 29, та підшукували осіб для співпраці у вказаному незаконному органі, створеному окупаційною владою.

Достовірно знаючи про розпочате широкомасштабне вторгнення держави-агресора на територію України, нанесення ракетно-бомбових ударів по військових та цивільних об'єктах України, а також введення на територію суверенної держави військ країни-агресора, достеменно знаючи про факт захоплення території Херсонської області збройними силами Російської Федерації, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою, будучи обізнаним про те, що Херсонська область є невід'ємною частиною України, громадянин України Репілевський Едуард

Вікторович, 18.08.1963 року народження, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці та час, але не пізніше 02 лютого 2023 року, діючи умисно, підтримуючи агресію Російської Федерації проти України, добровільно зайняв посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному державою-агресором на тимчасово окупованій території Херсонської області, а саме так званого «виконувача обов'язків міністра сільського господарства та рибальства Херсонської області».

Досудовим розслідуванням встановлено, що Репілевський Е.В. з 02.02.2023 по теперішній час у невстановленому досудовим розслідуванням місці, відповідно до займаної посади «виконувача обов'язків міністра сільського господарства та рибальства Херсонської області» виконував такі організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції:

- організація роботи «міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області» та здійснення керівництва його діяльністю;
- розподіл функцій управління між «департаментами міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області»;
- організація та контроль роботи «департаментів міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області», прийняття звітності про проведену ними роботу;
- встановлення порядку обміну службовою інформацією та документообігу «міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області»;
- визначення посадових обов'язків кадрового складу «міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області»;
- видання наказів з питань діяльності «міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області», інших розпорядчих документів у межах своїх повноважень та здійснення контролю за їх виконанням;
- організація підбору та підбір, призначення на посаду та звільнення з неї посадових осіб та інших працівників «міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області»;
- забезпечення незаконно створених департаментів та підконтрольних їм відомств адміністративними приміщеннями та матеріальними ресурсами;
- забезпечення розробки планів, програм та положень, що стосуються діяльності «міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області» та передання їх для погодження «уряду Херсонської області»;
- забезпечення участі на засіданнях «уряду Херсонської області» від «міністерства сільського господарства та рибальства Херсонської області»;
- організація співробітництва з іншими «міністерствами уряду Херсонської області», незаконними органами влади на території Херсонської області, з

так званою «військово-цивільною адміністрацією Херсонської області», у тому числі щодо вирішення адміністративних питань.

Виконуючи обов'язки «міністра сільського господарства та рибальства Херсонської області», Репілевський Е.В. вчиняв дії, направлені на установлення та функціонування окупаційної влади на території тимчасово окупованої Херсонської області.

06.02.2023 Репілевський Е.В., перебуваючи у приміщенні Генічеської міської ради, що розташована за адресою: Херсонська область, м. Генічеськ, вул. Міська 8, взяв участь як керівник «міністра сільського господарства та рибальства Херсонської області» у засіданні окупаційної влади за участю «голови уряду Херсонської області, голів міністерств та відомств Херсонської області», де популяризує військово-політичне керівництво РФ, з метою створення позитивного іміджу країни-агресора анонсовано розробку, затвердження та погодження програми соціального та економічного розвитку Херсонської області до 2030 року.

Крім того, Репілевський Е.В. 07.02.2023, добровільно обіймаючи посаду керівника «міністра сільського господарства та рибальства Херсонської області», у невстановленому досудовим розслідуванням місці добровільно погодився та був призначений «головою міжвідомчої комісії щодо контролю за здійсненням перевезень сільськогосподарської продукції» розпорядженням № 33-р від 07.02.2023 «тимчасово виконуючого обов'язки губернатора Херсонської області» Володимира Сальдо.

Разом з тим 08.02.2023 Репілевський Е.В., перебуваючи у приміщенні Генічеської районної державної адміністрації Херсонської області, що розташована за адресою: Херсонська область, м. Генічеськ, вул. Центральна, 5, взяв участь як керівник «міністра сільського господарства та рибальства Херсонської області» у засіданні окупаційної влади за участю «голови уряду Херсонської області, голів міністерств та відомств Херсонської області», присвяченому запровадженню електронної системи опрацювання звернень громадян «Держпослуги» до створених окупаційною адміністрацією міністерств та відомств, що направлено на імітацію посилення довіри серед громадян незаконним органам створених на тимчасово не підконтрольній Україні території.

Здійснюючи взаємодію з іншими «міністрами» окупаційного органу, з метою забезпечення інформаційної безпеки внутрішніх інформаційних ресурсів та захисту персональних даних «міністра сільського господарства та рибальства Херсонської області», а також його працівників Репілевський Е.В. 17 лютого 2023 року у невстановленому досудовим розслідуванням місці видав «Наказ «Про підключення до автоматизованого робочого місця держслужбовця №17-П як виконувач обов'язків «міністра сільського господарства та рибальства Херсонської області»».

Таким чином, Репілевський Едуард Вікторович, 18.08.1953 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, – колабораційній діяльності, тобто добровільному зайнятті громадянством України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Керівник Херсонської
обласної прокуратури

Сергій Миколайович Гриценко

Одночасно підозрюваному Репілевському Е.В. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що